

GGZ-NHN – Praktijkverslag – Week 17

Verslagen in het kader van de opleiding Howie the Harp

Student: Friso Liesker, Howie the Harp, Amsterdam

Verslag maandag 22 april

Vrij. Tweede Paasdag. Krijgen we doorbetaald. Supertof!

Verslag dinsdag 23 april

Thuis gewerkt aan portfolio, reflecties voor Howie te Harp.

Verslag woensdag 24 april

's Morgen gewandeld met H. en cliënten van de kliniek.

Ik heb me met hulp van L.H. ingewerkt op de computer en mezelf wegwijs gemaakt.

Meegedraaid met I. bij H. in de dagbehandeling. Thema: Nee zeggen.

's Middags mindfulness met D. en I. 's avonds met vriend naar voetbal wezen kijken (live wedstrijd in Afas-stadion AZ tegen Heracles, 2-1 trouwens). Daarna bij hem thuis gekletst. De tweede helft ging het over zijn problemen en om 'waren we nog niet echt klaar maar ik zei één ik moet nu echt weg want morgen weer vroeg op.

De dag daarna was ik compleet gaar. Tijdens de mindfulness ben ik dan ook prinsheerlijk weggesukkeld.

Donderdag 25 april

Middags zou cliënt M. komen, de vrouw die met enige regelmaat te veel insuline spuit. We wachten geruime tijd, maar als ze een kwartier te laat is, belt H. om te achterhalen wat er aan de hand is. Het blijkt dat M. weer een overdosis heeft genomen en op de intensive care ligt... Ik schrik er van. De vorige week was ze verrast door iets wat ik zei, en toen hoopte ik dat dat misschien tot iets ten goede zou kunnen veranderen. Niet dus.

Een lange vergadering, intervisie-achtig. De meeste collega's zijn er vandaag. We beginnen de dag met rondje hoe we er bij zitten. Het is een goede sessie waarin de aanwezigen weer bijpraten, onder meer nadat collega D. de afgelopen tijd door andere verplichtingen minder vaak op de Herstelwerkplaats kon zijn. Hij is een anker voor de groep en is de afgelopen tijd dus ook node gemist.

Verder ging het over werkdruk, de uitbreiding van het aantal collega's en de *norming* en *storming* die dat onvermijdelijk met zich meebrengt; uitbreidingen zijn veranderingen en dat doet ook iets met de cultuur in een groep en de oriëntatie er van. Eén collega gaf aan dat hij echt redelijk aan zijn tax zat en mede omdat er dan ook nog de verantwoordelijkheid voor twee nieuwe collega's erbij kwam.

Dat deed me op een bepaalde manier pijn want ik voelde me meteen te veel, niet welkom, een storende factor – oud gedrag, oud zeer, maar het gevoel was er en het voelde belabberd. Ik nam me voor om daar na het weekend, dus op maandag 29 april bij hem op terug te komen.

Aan het eind van de middag was er voor het hele team, voor zover men aanwezig kon zijn, een voordracht over de [Fit Academy](#). FIT staat voor: Flexibel, Innovatief en Topambulant en het product dat wordt geleverd bestaat uit advies en trainingen, voor en door mensen in de geestelijke gezondheidszorg.

De Fit Academy beschouwt ieder hersteltraject als een uniek individueel proces, dat zich het beste laat beschrijven als een reis, waarbij de behandelaar zo lang als nodig en zo kort als mogelijk reisgezel is. Er wordt uitgegaan van tien punten, die gezien worden als [reisgids voor herstel](#). Alle FIT-trainers zijn experts en werkzaam in de GGZ.

